

Liquidambar styraciflua 'Lane Roberts'

Wysokość	20 m
Szerokość	8-12m
Korona	broad pyramidal, relatively open, half-open crown
Kora i gałęzie	dark grey, deeply grooved, corky fissures on branches and twigs
Liście	palmately lobed, 5 - 7 lobes, glossy green, 8 - 16 cm long
Kolor jesienny	żółty, Pomarańczowy, czerwony, purpurowy
Kwiaty	yellow-green, inconspicuous, April/May
Owoce	round, spiky capsule on long stem, 3 - 3.5 cm long
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	fertile, loamy soil
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi mokre podłoże
Wymagania stanowiskowe	Toleruje utwardzoną nawierzchnię
odporność na mróz	5b (-26,0 do -23,4 °C)
Odporność na wiatr	moderate
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6)
Zastosowanie	aleje i szerokie ulice
Shape	drzewo wysokopienne, drzewo z nisko osadzoną koroną, drzewo wielopniowem
Pochodzenie	Hillier Nurseries, Ampfield, Romsey, England, 1971

Duże drzewo o szerokiej piramidalnej, dość otwartej koronie. Szara kora jest głęboko żłobiona. Młode gałązki są jasnozielone i mają korkowate grzbiety, które pozostają na gałęziach do późniejszego okresu życia. Dwuletnie gałęzie są czerwono-brązowe. Jesienią liście przybierają barwę od ciemnoczerwonej do czarno-czerwonej z żółtymi odcieniami. Okrągłe, kłujące owoce skrzynkowe pozostają na drzewie zimą. W latach sześćdziesiątych XX wieku niejaki dr Lane Roberts kupił sadzonkę Liquidambar w szkółce Hillier Nurseries. Pod koniec lat 60-tych Roberts zadzwonił do Harolda Hilliera, aby powiedzieć mu, że jego drzewo ma piękny jesienny kolor. Hillier poprosił o materiał rozmnożeniowy, nazwał drzewo imieniem swojego klienta i wprowadził odmianę na rynek w 1971 roku. Dobre drzewo na szerokie ulice, aleje i tereny zielone. Lubi żyzną, wilgotną glebę i nie wytrzymuje długotrwałej suszy.